

אני טהסט קרמי

החברה שכתה תוארו. אני אקייביסטיית הרבה פעחות מטה שהייתי רבתה. במקומות שבתים אני מרגלת אני משתדרת לעורר דין. אני בטסמנית לא קטנה ובחרורה וה בא לידי ביטוח.

"באופן עקרוני, כשהגעתי אקטי אמונטי או עירוני, מעגין לעורר את הרין על יוזם הכוח הגולמי בו. אני הופסת את עצמי באשת חינוך או בחוקרת תרבויות. טוב, אולי אני קצת מבינה כי אני בתוך נישות נורא קטנות שלא מתיימרת לטלכיס נוראים".

יש לפעילות שלך השפעה? "בריניקה שבין אדם לארם, כורה הלהפליה, מתקיים סוג של תשורת שחוא בעני התרבות. האם אני מצליחה בזוזה לפעמים כן. אם אני מצליחה לחדר פן של דין על אבניות וכבוד הדין, וזה אני מרבישה שעשו מושׂהו".

"אני לא מפחדת מהסיפור הפוליטי. אנחנו חיים בה בדיונים מנוטלי קבוע שמאוד משפט על החיים שלנו. זה מהותי לקיום שלנו, שלי, של הבנות שלי. מה אתה מציע לבנות שלי בעוד שלושים שנה?"

למה את יוצרת מעט יחסית? "אני בין טיפוס כות, שפועל בקטן ולא דרך הרבה. אני לא מלאה שטוטערנים בסטודיו ונכנסים לנירוק מהשלט החידוץ. אם פעם היהתי מתבאה מודה שאני יוצרת טעם, חום אני כבר לא נלחצת מודה, זה בסדר. המנייעים שלי לא ברורים והם בפה לא סדריים. המזב שלי הוא שרירותי. כלותה, אני מודעת לשירותיות ולאטיטוטונזיה שקיימת, ומגד שני נס לחומר היסולתי שליל' לעשנות מהה אחר. אין איזו תבלית פאורנטה. זה מה שאני עשו".

יש דברים גנומיים שאתה עושה? "איפה נשאר ומין לעשות עוד ממש? אני לא בן אדם מעניין מבחינות אחרות. בין שתי הילדות החמודות שלי, בן הוגן המדריך שעשתה אינטיציה, הילודים, התודאות, הכלבת, התוככי, הרג, הביקושים והכינים, לא נותר ומן".

שלומית בגומן אוצרת את התערוכה "אמנוזיה" בגלריה אוצרות המוצגת עד 2.5. פורטה (יחד עם זו גונן, אריאן מדיסון, וצ'בקת) "עדוז" אלדוודאה" מוקון בפסטיבל הסרטים וה�לטני בלונדון. אתר הפסטיבל: www.palestinefilm.org

שולם חומרי. לפعلת: פורט ביפולת ראה, לפעה: פרט בערוך לאלהאה.

מהיחסת האמנות הפוליטית בכניסה. אנחנו חיים מה בדיונים מנוטלי קבוע טפואו מטודע מטפיט על החרום. זה גונע לי, ולודעת נס לנו. וזה מחווי לקיים שלנו, שלי, של הבנות שלי. מה אתה מוציא לבנתה שליל' بعد שלושים שנה? זה מטריד את מנוחתי ואני לא מצלילה להעתלם מודה. זה הופך את התברחה שלנו לטאוד אליטה וסתת לב. "זוחרות" היא קבוצת אנשים שיש להם בשיטתי השיח האזרחי בישראל, גוראה לי ששבינו שיח זה טמונה האנטזרות לתהים טובים, זודקים וטוביים פה".

והאמנות היא הכליל שלו להתמודד עם זה? "התערוכה אמןוייה" שעסקה בשאלת הייזוג של זכרון המכבה הרח הרים ותרבות הומרה. מכאן מסתמן כי הפליטי מביתתי הוא מעריך מרכיב של יהודים בין האלים ובין "

לתרות החומרית הישראלית. אלא שתחש עמי יודעת ללבוד בו. אבל השאלה היא מה ששים עם החומר. אני משוררת מתח להחשהן עם זה ולעבור כאן איגנאורטיבי. לעה זה כתוב לא יודעת. אי אפשר לעשנה מכס על השאלה לסתה אתה ששה מה שאתה עשית".

את ידועה כדי שעוסקת

בפוליטיקה באמנות שלך. "כן, כמחשבת שלי אין טהו שואה לא פוליטי. ככלומר, מערך חזץ הכות שנחשף או מטופל בפודע או לא בפודע דרך העיסוק החומר. אלה יכולים להיות יהודים כלכליים,

בזמן מודרני, בין קבוצות שונות בחברה, הצל פוליטי. אני לא מאמין שיש אקסיםאים פוליטיים, שיש טיעים שאין להם טביעות שהוא שיקוף של תרבות שלנו".

וחומריקה משקפת תוכנות
אתרו? "לא חשבתי על קריטיקה באנטזיה

קרמייה ומוליטיקה, תרבויות חומרית ותקשות. ועוד קצת קרמייה. שיחה עם שלומית באומן, אוצרת תערוכת "אמנוזיה" בגלריה של "זוכות" // איתן בוגנים

את הבית של אילנה וטלי באותו המיתולוגיים. מקימי עיתון "סטודיו". איך היה לדוד גאל המיתוס?

"בקשר של שלום האמנות, זה להזכיר את מאחרי הקളעים לפני שחדאים את ההצענה. כמו לילכת אל מאחרי האוחל בקרקס ולראות מוכנים הם עלובות הוליליניות וכמה מוכנים הם האריות. את החורות הפרטיות אני טערפה שלא לחולק".

זה הרחיק אותו מועלם האמנות?

"לא, כבר מגיל 15 או אף יותר בקרטיקה, כך ש תמיד היה לי קשר לאומנות. העיסוק של הווי דוקא קרוב אליו לעולם הזה, בניגוד לאחן, שהתרחק לבודרי".

קרמייה ואמנות זו היינו הרו? "למה לא? זה תחום באמנות שודה מושך, ויש בו כל מיני היבטים של השקה, של גבדות, כל מיני נישות. זה מייצר דיונים טריים כיוון שהוא מסודרי סמנה לפועל בעולם ששייך

לצדדים, להדרשת. הקרטיקה נמצאת במעבר בין קראטט ליזזר, או יש גם התהבות בקשר למשמעותו. או יש גם התהבות בקשר למשמעותו של עיבוב מושך, הנישת הקרטית היא עוד חומר שאפשר ליזזר באמצעותו דבריהם. והדברים שנות וונעים לי, אני

אהובת לعباد בו. אני כתיהחתת לקרטיקה בתרבות רחוב שנקרה תרבות וחופרת, ככלומר, באירועים עולם חותרי. אנחנו חיים ווד כפה הוא משקף את התרבות שלן. החותרים שנות געיסים דברים משקפים את העטוף התרבותי של חברה טסומית. יש חברות שתמצאו בחן רכה עז, למשל. מה יש הרבה מתחת,

טכנו-גוניה, כוחות מסוימת שהוא שיקוף של תרבות שלנו".

והקרמייה משקפת תוכנות
אתרו? "לא חשבתי על קריטיקה באנטזיה